

Čís. 6211.

Ide o dokonaný zločin násilia proti vrchnosti, spáchaný nebezpečnou hrozbou, a nie o púhy jeho pokus, jestliže pachateľ neposlúchol výzvu obecného starostu, aby nerobil výtržnosti a vzdialil sa s miesta srážky, ale uschoval sa a z úkrytu hádzal na starostu kameňmi; je nerozhodné, že ho nezasiahol.

(Rozh. zo dňa 31. mája 1938, Zm IV 293/38.)

Na j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. pre zločin násilia proti vrchnosti zmätočnú sťažnosť obžalovaného zčasti odmietol, zčasti zamietol.

Z d ô v o d o v:

Dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. uplatňuje obžalovaný v podstate námietkou, že vrchný súd mylne kvalifikoval jeho čin ako dokonaný, lebo nakoľko obecného starostu pri hádzaní kameňom ne-trafil a tak vlastne ani nedošlo k ublíženiu osoby obecného starostu skutkom, môže vraj ísť len o pokus násilia proti vrchnosti podľa § 65 tr. zák. — — —

Zmätočná sťažnosť v tejto časti je bezzákladná.

Podľa zisteného skutkového stavu starosta obce súc vyrozumený, že sa na slávnosti majáles strhla bitka medzi mládencami, pri ktorej jeden z nich bol aj nožom pobodaný, dostavil sa so svojim námestkom na tvár miesta, aby zjednal poriadok. Obecný starosta vyzval výtržnosť tropiacich mláďencov, aby sa vzdialili a nerobili výtržnosti. Obžalovaný A. tejto výzvy neposlúchol a namiesto aby odišiel, schoval sa do krovia a odtiaľ na starostu a jeho námestka hádzal kamene až 1/2 kg ťažké.

Z tohoto skutkového stavu súdy nižších stolíc správne dovodily, že išlo tu o úradný výkon starostu obce a jeho námestka, plynúci z ich povolania, ktorý bol po práve, a že v tomto ich výkone obžalovaný im prekážal so zbraňou nie síce násilím, ale takým konaním, ktoré naplňuje pojem nebezpečnej hrozby v smysle § 2, odst. 2 zák. čl. XL:1914.

Tento čin obžalovaného zakladá však skutkovú podstatu dokonaného zločinu násilia proti členom vrchnosti podľa § 2, odst. 2 a § 3, odst. 2 zák. čl. XL:1914, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným, a nie len skutkovú podstatu pokusu, ako sa domnieva sťažovateľ. — — —

Čís. 6212.

Byl-li předchozím rozsudkem uložen pouze trest peněžitý (§ 477 tr. zák.), nepřichází vzhledem ke kumulační zásadě § 35, posl. odst. tr. zák. v úvahu predpis § 265 tr. ř., ledaže by bylo porušeno ustanovení